

V. EVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 óra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ - HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, jul. 16-án
1871.
29. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tiszteletpéldány jár.
Egyes péld.ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindentéle kéz-
irat, mely „Ludas Matyi”-nak
van szánya.

Előfizetőink szives tudomásaul!

Tapasztalván, hogy hetilapokra az előfizető közön-
ség megrendeléseivel nem igen szokott sietni, úgy gondol-
va: különben is lesz a lapok kiadóiban anyi becsület,
hogy az előfizetés leteltével is küldenek még párszámot;
de meg sok helyütt, mint a hozzánk juttatott panaszokból
tudjuk, posta utalvány sinez mindég kéznél, — ez okoknál
fogva a julius hóban megjelent számokat, azoknak is meg-

küldöttük, kik még előfizetéseiket meg nem újították, kik
tehát lapunkat nem „retour“-ozzák, (mi eddigelé nem
förtént) azon t. polgártársunknak folytonosan küldjük la-
punkat, saját tetszésükre hagyván az előfizetést, utánfize-
téssel pótolni akkor, a mikor legkönyebbén kezük ügyé-
ben fekszik.

„Ludas Matyi” kiadóhivatala.

Az „E l l e n ö r” scorpiojához.

Nem vetted észre, már régóta
Hogy egy malomban örölünk?!
Hogyne? hisz minden áldott héten
Egy- s ugyanarra pörölünk!
Hányván rendre ostoba s ágit
Mindkettőt mamelukk pártnak,
Melyek csak is Bécsnek használnak,
A hazának pedig ártnak!

Hanem hát azt vetted-e észre:
Ha rá koppintunk körmére . .
Csak amnyit ér, mintha szerecsent
Akarnánk mosni fehérre!?
Hiába törünk orruk alá
Erős paprikát, vagy borsot..
Csak amnyit ér, mintha a falra
Hányvánk marokkal a borsót!

Pedig épenség nem mondhatnám
Hogy talán fáin a szappan, —
Vagy az eszköz galanterie czikk?
A mely a körmükre koppan!
A paprika sinez téglaporról
Megkeverve, — a bors pedig
A legfáimabb indiai
Termesztéssel vetekedik!

Mégis lám! kutyába se veszik! . . .
Haladnak folyton előre,
Le a lejtőn a mélység felé
Mint a bomlott eszű dőre!
Hjába mutatod ki számokkal
Hogy mennyit elvesztegetnek:
A milliók azért csak folynak,
Mit Kuhn bő zsebjebe vetnek!

Mészáros Károly

A rendszert, a kezelés módot
Hjába mondd pazarlónak,
Rá se hederit egyikük se...
Akár a tűtő vak lónak!
Pedig még ez is tudja, hogy ha
Jól oldalba ütögetik...
Mere van tüled, merre hozzád!...
Ők nem tudják, — elfeledik!

Hjába hányod azt is szemükre,
Hogy Skéne ur miként tartja
A mundérra kötött szerződést?...
Hát csak úgy mint kedve tartja!
Szóról-szóra megmagyarázod
Mily kárt hoz ez a magyarra?....
De ugye bizony feledéd, hogy
Rebach is kell erre-arra!

Tudod... ők könnyen fityörésznek,
Ha már épen nem állhatják
Az ilyen magunkféle embert,
Megperlik és becsukatják!
Hisz rajtad is véghez ment nem rég
Ez a gyöngy experimentum,
Ismerhetd Váczeáról, hogy milyen a
Közösügyes argumentum!?!?

Hanem azért ne rettenj vissza.
Éleszd szivedbe a lángot!
Erősítsd, élesítsd folyvást
Azt a scorpio fulánkot!
E fegyverrel légy mindig készen
S állj az igaz ügy mellett őrt.
Csipd, mard, egykor mégis átszurja
Rajtuk a kérgeges bivaly bőrt!!!

Nagy Bögös.

Kivonat.

A pesti catholikus casino jegyzőkönyvéből 1871. július 12. gróf Kiczráki Janó elnöklété alatt. Jelen voltak stb. stb.

3. pont. Olvastatott szenttestületünk egyik érdemes külföldi tagjának Monsignore Gallónak, a Nápoly és két Szicília legitím királya II. Ferencz Ő felsége gyónató atyjának átirata, melyben a nevezett ország számára általa kidolgozott alkotmány tervet közli, áttekintés illetőleg alkalmazkodás és elfogadás végett, mint a mely a keresztény hívő katholikus lelkeket leginkább kielégítheti, mely alkotmány terv szerint:

a sajtószabadság, — mint minden lelki károhozatnak szülőanyja és kútfeje, eltöröltetik;

a nemzetőrség, mint a mely az áhítatos polgárokat a szent processiókomi megjelenhetésben gátolja — feloszlatatik;

az egyesülésijog, mint a hol a polgárok eretnek tanácskozásokba, az egyedül idvezítő és esalhatatlan szent katholikus hit becsümlétébe is boesátkozhatuak, — eltöröltetik

A miniszterek pedig egyedül és kizárólagosan csak király őfelségének felelősök.

Ezen dicső alkotmányterv értelmében továbbá a képviseleti rendszer megtartatik, de úgy, hogy a választási kerületek az egyházi kerületekkel összesenek, a papok írják össze a választókat s ők elnökölnek a választásoknál.

Mindezeket szent társulatunk kellőleg és érdemileg meghányván vetvén, általánosságban és részleteiben tökéletesen elfogadja, magáévé teszi, felkérvén a hazában létező szent testvér társulatokat, hogy az alkotmányterv

keresztülvitelét velünk együtt minden erejükkel támogatásák, odahatván már a jövő képviselő választásokkor, hogy ezen elveket osztó követekkel szaporodjék a jelenleg bennünket is hathatósan támogató Deákpárt.

Mivel azonban — mint elnök ő méltósága szomorú szívvel jelenté, ezen dicsőséges alkotmányterv szerzője Monsignore Galló, az istentelen és törvénytelen Viktor Emáuel-féle kormány által elfogattatott és fogságra vettetett, szabadon boesattatása, kormányunk közbejárásával eszközlendő, e végre szenttársulatunk tisztjes tagjához Pauler Tivadar cultuszminister ő nagyméltóságához testületileg kérvény intézendő, melynek elintézésével valamint e jegyzőkönyvi kivonatuak kedvelt rendes közlönyünkben a „Ludas Matyi“-ban közhírré tételével az elnökség megbizatik.

Kelt a pesti catholikus casino fentnevezett év és napon tartott teljes üléséből.

Gróf Kiczráky János m. p. elnök.
Páter Tritytróty m. p. alelnök.

Kiadta: Páter Makutyi m. p.,
jegyző.

P á l y á z a t

Keeskemétváros főkapitányságára.

T. városi képviselő bajtársaim!

Midőn a már néhai felejthetlen Halassy Sándor volt városi főkapitányunknak a szegedi várban szerencsésen történt gyászos kimúltát örömmel tudatom, nem mulasztatom el magam iránt azon kötelességet, hogy a boldogult miatt üresedésbe jött 1000 fitos főkapitányságra, az

alább elősorolandó okok és előnyök miatt ne pályázzam. Első érdemeim közzé sorolandó az, hogy én is pofaviseelő vagyok, tehát esendet kérek. Igen bölcsen emlékezhetnek vissza pajtás uraimék azon mostoha időre, mikor emgem a nép még a csamangók candidátiójából is kihagyott, nem tekintve az akkor bekövetkezett fagy káros következményeit, nem tekintve temérdek ügyetlenségimet, nem a nép által az utczán s azon átkozott juhász által 1868-ban Harkai Ágnes nevenapján lett meg ugrattatásomat, ki most hihetőleg Szegeden sokunk sorsára jut. Ily szomorú helyzetemben csak Horváth Döme és szeretetreméltó neje, kinek strimfli kötője vagyok, nyújtottak egy-két jófialatot, s ezen jó indulatukat mindaddig éreztették velem, míg Ladányi helyettem mérnökösödő szerény, de hivatalra nem szorult ifjút sikerült odábboznunk. Ezen reám nézve szerenesés körülmény bekövetkeztével bajtársaim, jóllehet a nép bosszuságára ugyan, de mégis sikerült velem elfoglaltatni azon városi mérnökséget, melyre képtelenségemnél fogva is jogosult vagyok, s melyet újból készült mérnöki láncommal teljes elégedetlenségre folytattam mind addig, míg legközelebb Kun László demokrata városi alkapitány-nal a hivatalban történt szerenesés pofoszkodásunk következtében resignálnom kellett, őt pedig szerenesésen felfüggesztettük.

Most tehát, miután újból kenyérkereset nélkül vagyok esedezem alázatosan, hogy az engem minden tekintetben megillető főkapitányi hivatalra, eltekintve a népkárogásait, felém pazaran szórt rágalmaikat, már csak azon okból is elválasztani méltóztassék, mivel Horváth Döme kegyelmével dicsekedhetem, egyszersmind az ő kitünő ajánlata folytán elnyerendő hivatalomnál fogva, igénybe venni mind addig nem akarom, míg csak a teljes elégedetlenség bekövetkeztével azt farba vágni nem kénytelenítetem.

Datum in Kecskemét 3. die Julii Anno 1871.

Emericus Szcs,
pofonütött dilettáus.

Végeztetett :

Folyamodó szerenesétlen Szöcs Imre bajtársunk méltatlan szenvedését s nyomoruságos helyzetét lelkiismeretünk szerint beismervén, már csak azon oknál fogva is, hogy ne talán miköztünk is valakit jövőre valami fatum érne s így hatalmas népszerű befolyását nélkülözni kénytelenítettünk, határozzuk, mint következik :

„Tekintettel arra, hogy őt a méltánylást beismerő sokaság, kitünő érdemeinél fogva is oly szigorú időben mellőzte, hogy más kegyelméből kényszerült tengődni; eltekintve azt, hogy Ladányi bármiféle oknál is az ő javára kiecséppentetett vagyis kegyelmesen felmentetett ;

eltekintve azt, hogy őt a népakarata ellen is hatalmunkba állt visszahelyeznünk; eltekintve azt, hogy ő a nép elismerésével nem találkozáván, azokkal zsarnokságát folyton éreztette; eltekintve azt, hogy őt a nép s a juhász az ő botjával az utczán végig kergetvén szerenesésen a

Császár iskolája feletti padláson huzta meg magát Szomorinak az ő szomorúságára; eltekintve azt, hogy mérnökösödése ideje alatt inkább rontott mint javított; eltekintve azt, hogy hivatalos működését hivatalos pofoszkodásokkal fejezte be, és

végre tekintettel arra: hogy Horvát Döme nyakán ne nyüzsgölödjék, bár neki sok jó szolgálatokat tett, mint távollétében nejenék is házibarátja ;

a régi jegyzőkönyvnek s a népszáján fennforgó lármás hagyományok és rágalmatlanságok lelkiismeretes egybe hasonlításával őt mai naptól fogva a megdicsőült főkapitány helyett ezennel megválasztjuk s kinevezzük azon további jó indulatunk kifejezésével, hogy a gondviselés neki inkább agyszélhűdést, mintsem hogy oly szomorú kimulást mérjen, mint melyet előde szenvedett,

Kecskemét, 1871. július 3-án tartott képviselői-gyűlésben

jegyzette
Notarius Loci.

A d o m á k.

A múlt évben történt, hogy szent basa fehérvári püspök Ökörfalusy ő magossága Fehérmegye Veleg községében bérálni megjelent. E községbeli több uri embernek azon szokása van, hogy isteni tisztelet alkalmával csak a sekrestyébe mennek, honnét a hallgatók botránkoztatása nélkül tetszésük szerint osonhatnak el a templomból.

A nevezett bérálás alkalmával szintén több uri ember foglalta el a sekrestyét, a többek közt egy jámbor istenfelő uri ember is szerenesétlenségére; igen, mert a hájfejtü püspök reggelijét szinte a sekrestyébe rendelte vitetni.

Evés közben ilyen párbeszéd -fejlett ki a püspök s jámbor hívő uri egyéniség közt:

P ü s p ö k : Hát te mit keresel itt?

H a l l g a t ó : A templomba jöttem.

P ü s p ö k : No ha a templomba jöttél, hát nem itt a helyed, hanem ott a többi becsületes hívek közt.

E kiméletlen szavakra a mi jámbor istenfelő uri emberünk mintha leforrázták volna, sietve kotródott ki a sekrestyéből s elment haza. A kapott sértő kifejezés azonban annyira szívében fektűt, hogy nem állhatta meg szó nélkül s a szomorú eseményt egy legközelebb összejött bizalmas baráti körben híven elbeszélte. Kapott ezen a társaságban jelen volt egyik elmés uri barátja s a jámbor hívőt eképp igyekezett megvigasztalni, barátom! te most bátran elmondhatod :

Láttam püspököt.

Evett früstököt,

Engem kilökött . .

Mint egy nagy tököt.

Ezen két

Csináljon kadentziát

képre

maga a publikum.

Pásztori párbeszéd.

Két pásztor jött össze
Szép virágos mezőn,
Hol juhnyáj terült el
A kövér legelőn.

A nyáj körül szerte
Több öreb szundikál,
De legkisebb zajra
Mindegyik talpon áll.

Mig kedvére legelt
A szép gyapjas sereg,
Addig a két pásztor
Ily beszédbe ered.

* * *

Földi! rég nem láttam
Ily gyönyörű nyájat,
Alig foghatom meg
Hogy őrzöd egy magad?

Főleg ha farkasok
Rontanak rád éjjel,
Mit teszesz nyájaddal,
Mely fut szerte-széllyel?

Hát aztán rüh-métely,
Más egyéb nyavalya,
Nem tesz-e pusztítást
Oktalan nyájadba?

* * *

Szómra hallgat nyájam,
Csak egyet „rikkantok.” —
Vagy bötöm emelem.
Tudja. — mit akarok.

Ha megesik, hogy rám
Törnek a farkasok,
Segédekül vannak
A hű komondorok.

Velők együtt én is
Éjente ört állok,
Igy hitemre mondom,
Kárt sohase vallok.

Ha kór kap a nyájba
Orvoslom egyszerre,
Van nálam a kórnak
Biztos orvos-szere.

* * *

Földi! lássa én is
Épen pásztor vagyok,
De az én panaszim,
Keserveim nagyok.

Juhaim nekem is
Feles számmal vannak,
Jobbára két lábun
Néha „négyen” járnak.

És bár tág a határ
Ahol legelhetnek,
Rajta nem maradnak
A „tilosba” mennek.

Legtöbb aggodalmat
Az által okoznak.
Hogy „métélyes mezőn”
Szerte kalandoznak.

Aunálfogva gyakran
Meglepi a ragály,
Melyben sinlődézlik
Csak nem az egész nyáj.

A gyógyszernek rajtuk
Nincs semmi hatása,
Mert azt „be nem venni” —
Juhaim szokása.

Sőt ha orvoslom, — rám
Förmednek a kosok,
A nyájat vezető
Kevély kolonposok,

* * *

Neked hát pásztorárs!
Szavad mellett a bot
Nyájad felett kívánt
Hatást biztosított.

De nekem nincs egyéb
Mint puszta hang számba,
Mit konok juhaim
Alig vesznek számba.

Fegyelmet felettök
Én mit se tarthatok,
Azért oly dacosok
A két lábú juhok.

* * *

Az egészből végre
Csak az a tanulság:
Hogy nehezb a „lélek”
„Mint a juhászorság.”

Papirragó.

Szabadkai életképek.

XXIV. kép.

Rendes havi közgyűlés.

Polgármester: Tekintetes képtelenség!

Mindenek előtt bocsánatot kérek, hogy a mai „hónapszámosság” közgyűlést Ezaiás napjára halasztám, aminek én roppant horderőt tulajdonítok; mert különben azt Péter napján kellett volna megtartani; már pedig tudják képtelenségtetek, hogy az én veszett baloldali sógoromat is Péternek hívják. — E szerint, ha a gyűlést az ő névnapjára tűzöm ki, úgy ellenségeim bizonyosan oda magyarázzák a dolgot, hogy azt az én balpárti sógorom tiszteletére teszem, s így még politikai elvűségeim is kérdésbe jöhetett volna. Azután meg nagyon tisztelendő Szömörényi ő atyaságának haragját sem akartam magamra venni az által, hogy ünnepnap világi dolgokkal (kivéven a négy szemköztieket) foglalkozunk.

A mai közgyűlésnek egyetlen fontos tárgya van. S kérdik nemde kendtek, mi lehet e fontos tárgy?!

Mi más... mint a drágasági pótlék köpönyege alatt fölemelt tisztifizetésnek 3 hónapra előre leendő utalványozása. — Ez minden... mit Ezaiásnak — a leggyomrosabb profétának nevében kérünk (a mamelukok: Amen!)

Nini!... kit látnak szemeim... Ugy-e maga az ott a képviselők padján Misó bácsi?

Misó bácsi: Én hát.

Polgármester! Ugy-e nem mondott le a képviselőségről?

Misó bácsi: Nem hát.

Polgármester: Ugy-e akar továbbra is obtyinár maradni?

Misó bácsi: Akarok hát,

Polgármester: Jegyezze föl notárius ur ragyogó betűkkel a protokolumba, hogy Misó bácsit a bal-

párt erőszakosan vizsátartotta a képviselőségtől.

Oh én háromszorta boldog polgármester!... ismét fogtam egy baloldalt. — Erre talán csak kineveznek törvénytörési elnökök. — Most pedig szerteszét mindnyájan s hirdessük mindenfelé: hogy a jobb oldalt többségben van.

Egy szemtanu a titkos lyukon.

Nem Deák, hanem diák adomák.

Megvolt, pénz dolgában szorulva a diák s úgy „soha meg nem adom fejében“ akart pénzhez jutni, egy gazdag zsidó tanuló társához fordult hát, kérve: hogy kölcsönözzen neki bizonyos összeget. A zsidó eleinte vannaodott, de midőn a diák így szólott: „barátom lelkemre mondom, meglásd vissza adom én neked a pénzt, u g y h o g y é s z r e s e m v e s z e d“ — szíve meglágyult s kölcsönzött a diáknak, egy bizonyos időre. — A fizetési határnap azonban háromszorosan is elmúlt s a diák csak nem fizetett. A hitelező végre megszólítja adósát:

„Hát így tartja meg a magyareMBER adott szavát: — mikor letelt már a határnap?“

— „Barátom — viszonzá a diák — nincs igazad, mikor azt mondod, hogy én szavamat meg nem tartottam; hiszen én azt ígértem, miszerint neked megadom pénzedet, u g y h o g y é s z r e s e m v e s z e d, ha hát észre vetted volna, hogy megadtam, akkor, nem tartotam volna meg szavamat. — — —

Ki tudja, hátha így okoskodik András is? — Ő is talán csak azt ígérte: „minden meglesz, u g y h o g y é s z r e s e m v e s z í t e k;“ most azért joga van fenhangon hirdetni: „mindent megkaptunk a mit csak kívántunk.“ Ő ígérétenek eleget tett, s így megcsalatottaknak nem érezhetjük magunkat.

Felhívta a barátánár zsidó tanítványát szombatnapon, hogy álljon ki a táblához s rajzolja le a feladott mértani figurát.

„Kérem tanár ur — szóla a zsidó — nekünk nem szabad szombaton semmit sem dolgozni, még irni sem.“

„Hm! — mondá rá a tanár gunyosan — de csahni szombaton is szabad ugy-e?“

„Titkon lehet, kérem, mint a tisztelendő uraknak pénteken zsirosat enni vagy pedig menyecskezni.“ — tört ki a megsértett zsidóból.

A telet kellett megénekelni a diáknak irálytani gyakorlatul. Ékes rimekben le is írta, hogy mily kellemetlen mily zordon az a tél, végül ezzel zárta be:

„Ki is nem unná meg az évnek e szakát,

Mikor semmi jönak nem érezzük szagát?

Hát a fokhagymás kolbásznak? lett rá a tanár rövid bírálata.

Egy diák sokban hasonlított Zaphírhez, a menynyi ben ő is kifogyhatatlan volt az élcekből s vörös hajjal volt megáldatva. Diákunkkal, mint élcelővel sokszor élvelődtek. Vörös haja volt észrevehetőleg leggyengébb oldala, erre szórattak hát többnyire az élcek nyilai; azonban őt sodrából nem lehetett kihozni, a vágásokat nem csak kiparizotta, hanem többszörösen vissza is adta. Végre egy lurkó felfogadta, hogy ő utoljára is kihozza őt sodrából, e végből egy éjjel az élcelő szobája ajtaja fölé, vörös krétával ezt írta: „Szálloda a Vörös Ökörhöz.“ E felirat a kívánt hatást eredményezte, mert midőn másnap az illető az iratot megpillantotta, a legnagyobb dühbe jött s erős fogadást tett, miszerint ha kitudja hogy ama czimet ki írta: kimélet nélkül megbicskázza.

Üzenet az „Ellenőr“ szerkesztőjének

Híllja az ur! Én nem csak a tolnamegyei vármegye házban, hanem a Ludas-Matyiban is összemerem szidni a krisztussát az olyan embernek mint az ur, a miért mindig azt hányja veti, hogy a honvédtiszti kinevezéseknél az érdemesekre legyen tekintettel a miniszterium!

Hát vajjon nincs e elég érdeme annak a honvédtisztnak, kinek apja egy egész csorda ifjabb s idősb bivalyt feláldoz, hogy a fia képviselő s ebből folyólag főhadnaggy lehessen? Ugye? Micsoda? Búúúúú...ú...!

Vigyázzon az ur, hogy ide ne kerüljön a hegyeki pusz-tára, mert ugy ellöcsöltetem a béresekkel, hogy még Pilátusnál is megemlegeti. Búúúúú...ú...! A krisztussát az urnak... Búúúúú...ú...!:

Semmiczei Ödönke

delegatus és honvédfőhadnagy papája.

Nyílt levél.

Ágai Iczignek a Borszemjankóban.

Fráter! Lapod 183-ik számában csakugyan van egyetlen egy vicczet! a circulus viciosus de acicus című mímásban, hanem — ha jól emlékszem — azt is tölem loptad, — azt mondatod ugyan is egyik potrohos mame-lukkal:

„én ma azt vettem észre, hogy az én árnyékom is a homlokát törülgette, nyilván ő is izzadott.“

Hm! fráter! több annak már tizenhat esztendejénél, hogy én azt a vicczet a Mohácsi bázcira csináltam.

Csakugyan Lopszem Jankó vagy te! csak azt akar-tam mondani.

Beöthy Laczi
szelleme.

Vézna Gábor

szomorú történet.

Hideg szél futt az utcákon,
És havazott kegyetlenül, —
Hanem azért Vézna Gábor
Nem fázott, szívében belül,
Nem fázott, mert szíve lángja:
Lobogott mint égő máglya!

Fináncz volt a szép mákvirág —
Minőt a kor ritkán terem.
Nagy kár volt benne, hogy fogát
Megsárgítá a szerelem.
Óh! a szerelem nagy méreg!
Főleg a finánczfélének.

Sári volt neve a lányuak. .
A ki lakott Buda-Örsön,
Hová a finánczok jártak;
És hol álltak lesbe-örsön.
Ott ismerte Gábor őt meg;
S választá el szeretőnek.

Borzasztón is féltette őt
Fűtől-fától a kit látott. . .
De hogy meggyőződjek előbb
Buda-Örsnek neki vágott.
Neki vágott, hogy levágja:
Ki az ő Sáriját bántja.

Nyakigérő hóba-sárba
Jött meg hölgye ablakához,
Gyönyörűséges szép sárga
Kesztyűje is mind elázott!
De bár nelett vón ott ablak:
Vagy lett vón ő teljesen vak.

Mert a mit ott Gábor látott,
Nem volt mindennapi dolog.
Látta, hogy kiért úgy lángolt:
Más karjai közt andalog.
Vézna Gábor nem tűrte ezt:
S mint a zápor rájok ereszt.

„Három ezer golyó szóró
Mi az ördög történik itt?“
„Ugyan Gábor ne légy golyhó“
Imigy a lány vissza rikit.
Gáborunk ám kemény gyerek:
Mérgében hogy csak úgy remeg!

Kerkápolyi fringiját
Elszánt lélekkel huzta ki.
Gondolván a Máriáját
Meghal ittenég valaki.
Még pediglen a esábitó:
Bármit szóljon is rá Bitó.

De a esábitó sem volt rest,
Hanem amugy nyulfuttába. .
Vézna képére mász és fest
Ugorkaformát orrára.
Hasra fekszik erre Gábor:
S mint egy haldokló hobákol.

Igy veszett el Sárikánál
Vézna hitele végképen,
S így maradt meg fringiján
A felt — mint beszélő szegyen.
S elismerés fejébe még:
Czudarul elesapták szegényt!

Ezenkívül orra végén
Olyan furesa virág támadt:
Hogy beillnék akár Nőé
Özönvizi bárkájának,
Igy lett neki sirja, verme . .
Sári iránti szerelme!

Ferbli Zsiga lamentátziója.

Jaj a tárczám! jaj a
tárczám!
Daczára hogy azt
Stein Náthán
Ezresekkel megtömé,
Megüté a laposguta,
Malőrömben Manó tudja . .
Magam föl nem kötöm-é*)

Elmentem én jó reménybe
Hogy a bankot én főzöm le
. . A Dorottya utczába . .
Fene látott olyan p e c h-et,
A „vörös“ örökké vesztett
S én azt raktam, óh kába!

Én akartam k o z á k lenni—
Egy kis pénzmagra szert tenni
Im én lettem a b a l e k;
Birka nyájam megnyirbálva,
Oda van a gyapju ára . .
Mind elvitte a r u l e t t.

*) Ne tedd azt Zsiga postásom! hát ha nem lesz inasod
olyan bolond, hogy még egyszer levágjon. M a t y i,

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pest, 1871. Nyomatott a „Magyar Nyomda“ bettivel, (Lipót-utca 11. sz. a.)